

ת"פ 26996/04/20 - מדינת ישראל נגד עבד אלנאצר בן תאופיק שורטי, ג'ואד בן תאופיק שורטי, אברהם בן עבד אלנאצר שורטי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא

ת"פ 26996-04-20 מדינת ישראל
נ' שורטי ואח'

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות עו"ד אילן אקוקה
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

הנאשמים

1. עבד אלנאצר בן תאופיק שורטי
2. ג'ואד בן תאופיק שורטי
3. אברהם בן עבד אלנאצר שורטי
באמצעות ב"כ עו"ד שלמה גיגי ועו"ד ירון גיגי

גזר דין

רקע

1. הנאשמים (להלן: "הנאשמים") הורשעו ביום 20.2.2022, על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון "סגור" בהליך גישור, בעובדות כתב אישום מתוקן. הנאשמים 1 ו-2 הורשעו בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"). הנאשם 3 הורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק.

2. במסגרת הסדר הטיעון הייתה הסכמה חלקית לעניין העונש, כדלקמן:

על נאשם 1 יוטלו 11.5 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.4.20 - 5.7.20, כאשר אם ימצא מתאים, הוא ירצה את יתרת עונש המאסר בעבודות שירות.

על נאשם 2 יוטלו 20 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מיום 5.4.20 - 10.8.20.

על נאשם 3 יוטלו 40 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מיום 6.4.20 - 5.7.20.

כן הוסכם שהצדדים יטענו באופן חופשי למאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

יצוין, כי התיק החל את דרכו, כולל שמיעת עדים (8 מתוך 34 שנרשמו בכתב האישום) לפני השופטת ת' בר-אשר, ולבקשת ב"כ הנאשמים, בהסכמת ב"כ המאשימה (בקשה מיום 20.1.22), העברתי את התיק לגישור לפני, אשר בגדרו הגיעו הצדדים להסדר הטיעון וטענו לפני גם לעניין העונש.

עובדות כתב האישום המתוקן

עמוד 1

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, מ.ס.ל. (להלן: "**המתלונן**"), עבד באטליז אל נתשה (להלן: "**האטליז**"). במסגרת עבודתו אחראי המתלונן, בין היתר, על הפקדת הכנסות האטליז בבנק לאומי בסניף הממוקם ברחוב עלי אבן אבו טאלב בירושלים (להלן: "**הבנק**"). לצורך כך, הגיע המתלונן בכל יום עבודה אל הבנק והפקיד בו את הכנסות האטליז.

נאשמים 1 ו-2 הינם אחים ונאשם 3 הינו בנו של נאשם 1. הנאשמים מתגוררים בדירות סמוכות בשכונת בית חנינא בירושלים (להלן: "**מתחם הבית**"). במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשר נאשם 3 קשר, ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן, כולם ביחד: "**החבורה**"), לשדוד את המתלונן בעת הגעתו לבנק (להלן: "**הקשר**") וזאת בסיוע נאשמים 1 ו-2.

בהמשך לקשר ולצורך יישומו, ביום 4.4.20, סמוך לשעה 22:00, יצר נאשם 1 קשר עם מעתז דיבה (להלן: "**מעתז**") וביקש לשאול את רכבו מסוג טויוטה לנדקרזר מספר לוחית זיהוי 62-094-65 (להלן: "**הלנדקרזר**"). מעתז השיב לנאשם 1 כי הוא מעדיף שלא להשאיל את רכבו לאף אחד, אולם לאחר שנאשם 1 חזר על בקשתו, הסכים מעתז וביקש מנאשם 1 להגיע למקום עבודתו סמוך ליישוב אבן ספיר למחרת בבוקר. כמסוכם, ביום 05.04.20, סמוך לשעה 07:30 הגיע נאשם 1 לאבן ספיר, לקח ממעתז את הלנדקרזר ושב בחזרה למתחם הבית.

4. בהמשך לקשר ולצורך יישומו, סמוך לשעה 08:30 הגיעו חלק מבני החבורה שזהותם אינה ידועה למאשימה לחניון הסמוך למחסום עטרות, ניגשו לרכב מסוג טויוטה לנדקרזר מספר לוחית זיהוי 56-143-33, וגנבו ממנו את שתי לוחיות הזיהוי (להלן: "**הלוחיות הגנובות**"). לאחר מכן חזרו עם הלוחיות הגנובות אל מתחם הבית. במתחם הבית, החליפו בני החבורה שזהותם אינה ידועה למאשימה, את לוחיות הזיהוי בלנדקרזר ללוחיות הגנובות.

בהמשך לכך, סמוך לשעה 09:00, עזבו הנאשמים את מתחם הבית וזאת כאשר נאשמים 1 ו-3 נוסעים ברכב הלנדקרזר ונאשם 2 נוסע ברכב מסוג הונדה (להלן: "**ההונדה**") וביחד "**רכבי המילוט**"). סמוך לשעה 09:40 הגיעו הנאשמים לרחוב סמוך לבנק והמתינו במקום עם רכבי המילוט. בהתאם לקשר, נאשם 3 ירד מרכבי המילוט, התקדם לכיוון הבנק והמתין להגעתו של המתלונן.

סמוך לשעה 11:00 הגיע המתלונן לבנק וזאת כאשר בידיו כ-202,000 ₪ במזומן מכספי האיטליז לצורך הפקדתם בבנק (להלן: "**כספי ההפקדה**"). המתלונן החנה את רכבו בחניון אל מאמוניה הסמוך לבנק (להלן: "**החניון**") ויצא לכיוון הבנק, כאשר בידיו סכום הכסף האמור. נאשם 3, אשר הבחין במתלונן נכנס לחניון, התקדם לעברו, ועם צאת המתלונן מהחניון ריסס את פניו באמצעות גז פלפל. כתוצאה מכך נפל המתלונן על הכביש ונחבל. המתלונן בעודו שכוב על הכביש, ניסה להיאבק בנאשם 3 אולם זה גבר עליו, נטל את השקית ובתוכה כספי ההפקדה, נמלט אל עבר רכבי המילוט, נכנס אל הלנדקרזר ומיד ברחו הנאשמים באמצעות רכבי המילוט מהמקום אל עבר מתחם הבית. כתוצאה מהמעשים לעיל, נגרמו למתלונן חבלות בפניו ובכתפו, בחילה אשר גרמה להקאות וכן אדמומיות בפניו, הוא אושפז ונזקק לטיפול רפואי.

במעשים המתוארים, גנב הנאשם 3 דבר ובשעת המעשה ביצע מעשה אלימות באדם כדי להשיג את הדבר הנגנב וזאת כאשר היו בחבורה והיו מזויינים במכשיר שיש בו כדי לסכן אדם. נאשמים 1 ו-2 סייעו בידו.

הטיעונים לעונש

5. לטענת המאשימה ניתן היה לבקש עונש מאסר משמעותי יותר ואולם בנסיבות דנן, נוכח הודאת הנאשמים והקשיים הראייתיים, יש לאמץ את ההסדר בין הצדדים. הוסף, כי העונש עליו הסכימו הצדדים עומד במתחם הענישה שנקבע לעבירות מהסוג הזה. כמו-כן עותרת המאשימה להטיל על הנאשמים, בנוסף לעונשי המאסר שהוסכמו בין הצדדים, מאסרים מותנים מרתיעים שלוקחים בחשבון את העבירות המדוברות. עוד עתרה המאשימה להטיל קנס ופיצוי משמעותי למתלונן אשר גובהם יהלמו את נסיבות ביצוע העבירה. את גובה הפיצוי והקנס הותירה המאשימה לשיקול דעתו של בית המשפט.

6. הנאשמים הצטרפו לדברי המאשימה ועתרו לאמץ את ההסדר שהוסכם בין הצדדים לעניין עונשי המאסר. צוין, כי מדובר על תיק נסיבתי, עם מארג נסיבות ראייתיות בלבד.

אשר לעונשים הנלווים, עתרו הנאשמים להטיל קנס ופיצוי מדוד ההולמים את העונשים המיוחסים להם, בגובה מאות שקלים בלבד. הנאשמים סבורים, כי העובדה שהכסף מושא כתב האישום לא הושב למתלונן, לא צריכה להוות שיקול בהטלת הפיצוי, שכן הפיצוי מהווה הליך מעין אזרחי. הנאשמים היפנו לפסיקה לשם תמיכה בטיעוניהם.

בעניינו של נאשם 1 נטען, כי מדובר בנאשם כבן 55, נשוי ואב לחמישה ילדים. הנאשם אינו עובד מאז מעצרו, מוכר כנכה ומתקיים מקצבת נכות והבטחת הכנסה מהמוסד לביטוח לאומי. לנאשם עבר פלילי אך רובו ישן. עוד נטען, כי הנאשם בעל רקע התמכרותי, בעל הפרעות אישיות הסובל מפוסט-טראומה ומצבים פסיכויטיים. הוסף, כי הנאשם עבר תהליך שיקומי במשך תקופה ארוכה בעזרת שירות המבחן ומשרד העבודה והרווחה. בנסיבות אלה, התבקש להטיל על הנאשם 1 קנס ופיצוי מינורי ולא מכביד.

אשר לנאשם 2 נטען, כי מדובר באדם נשוי, אב לחמישה ילדים, בעל רקע התמכרותי לסמים והפרעות אישיות. עוד צוין, כי הנאשם 2 סובל מנכות ועתיד לעבור טיפולים רפואיים בעתיד. בנסיבות אלה, התבקש להטיל על הנאשם 2 קנס ופיצוי מינורי.

בנוגע לנאשם 3 נטען, כי מדובר בצעיר כבן 21, רווק שנעצר לראשונה.

בהמשך לכך, התבקש להתחשב בכך שהנאשמים הודו בסופו של דבר בביצוע העבירה המיוחסת להם ובכך חסכו זמן שיפוטי רב. בנסיבות אלה, עתרו הנאשמים להטיל מאסרים מותנים מדודים תוך הלימה לנסיבותיהם האישיות.

דברי הנאשמים

7. הנאשם 1 הביע התנצלותו על האירוע שקרה. בדומה, התנצל אף הנאשם 2 על מעשיו וביקש את עזרתו של בית המשפט, לדבריו: "אני אדם חולה מאה אחוז, צריך לעשות ניתוחים, אני מצטער על מה שקרה, לא יודע מה להגיד, אני אדם נכה". אף הנאשם 3 מסר את סליחתו וביקש התחשבות בנסיבותיו האישיות ובמצב הכלכלי של משפחתו.

דין והכרעה

8. בבוא בית המשפט לבחון עונש שהוסכם במסגרת הסדר טיעון שומה עליו ליישם את "מבחן האיזון", שעניינו בקיום איזון ראוי בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר הטיעון לבין האינטרס הציבורי התומך בעריכת הסדרי טיעון

(ע"פ 1958/98 פלוני נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577, 606 (1998); ע"פ 2021/17 מצגר נ' **מדינת ישראל** (30.4.2017)). בית המשפט מוסמך לבחון את העונש שהוסכם בהסדר הטיעון על רקע העונש הראוי אלמלא ההסדר, כפי שזה היה נקבע על יסוד הוראות תיקון 113 לחוק העונשין (ע"פ 6371/12 **שלום נ' מדינת ישראל** (10.12.2013)).

9. כפי שיובהר להלן, אני סבור כי העונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון מצוי במתחם הענישה הראוי. בנסיבות אלה נוטה מבחן האיזון באופן ברור לטובת כיבוד הסדר הטיעון ואימוצו, שעה שאין חולק כי ניהול ההליך עלול היה להוביל לקושי ראייתי. לפיכך, אני מאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

מתחם הענישה

10. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

11. הערך החברתי המוגן בבסיס עבירת השוד עניינו הגנה על שלמות הגוף, על קניינו של אדם, על שלווה הנפש וכן הגנה על תחושת הביטחון האישית שלו ועל ביטחון הציבור, שכן מעשים אלה חותרים תחת קיומה של חברה מתוקנת, המחויבת לשמירת החוק והסדר ולהגנה על אזרחיה מפני פשיעה. העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן עבירות חמורות, הפוגעות במידה רבה בתחושת הביטחון הבסיסית של הפרט. לפיכך, לא לחינם נקבע בפסיקה, כי עבירת השוד פוגעת בסדר הציבורי ובתחושת ביטחונו של הציבור בכללותו (ע"פ 8465/14 **כרכי נגד מדינת ישראל** (24.8.2015)). על רקע זה הודגש בפסיקה הצורך בענישה ההולמת חומרה זו.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מעלה כי עונש המאסר עליו הסכימו הצדדים מצוי במתחם הענישה הראוי. על מנת שלא להאריך שלא לצורך, בפרט לנוכח ההסכמה אליה הגיעו הצדדים, להלן יובאו בקצרה מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד על הענישה הנוהגת במקרים דומים:

א. בת"פ (מחוזי ב"ש) 18085-10-19 **מדינת ישראל נ' אוניה** (31.3.2022), הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בין היתר, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. בשתי הזדמנויות הגיע הנאשם לחנות הנוחות הסמוכה לתחנת דלק, כשהוא חמוש בסכין, ניגש אל דלפק הקופה ודרש מהמוכר באיומים להעביר אליו את הכסף המצוי בקופה. הנאשם לקח את הכסף שהיה בקופה וכן מספר קופסאות סיגריות ונמלט מהמקום. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בין 30-60 חודשים** והשית על הנאשם, בשל נסיבות חייו הקשות, מאסר בפועל של 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות וכן עונשים נלווים.

ב. בת"פ (מחוזי חיפה) 75193-01-20 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת** (19.9.2021) הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו כחלק מהסדר טיעון בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם ניגש לרכב בו שהו המתלוננים הכניס את פלג גופו העליון לרכב ונטל ממנו את הארנק של אחד המתלוננים, ללא הסכמתו. מתלונן זה ביקש מהנאשם שיעזוב את ארנקו וזה בתגובה היכה אותו בראשו. לאחר מכן, ניגש הנאשם למתלונן השני, היכה אותו ונטל ממנו את מכשיר הפלאפון שלו ואת כרטיס האשראי שלו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננים

חבלות שונות. בנסיבות העניין **קבע בית המשפט המחוזי את מתחם העונש ההולם בטווח שבין 18-30 חודשים** וגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

ג. בת"פ (מחוזי מרכז) 55028-06-18 **מדינת ישראל נ' עזרי** (28.1.2021), הורשעו הנאשמים בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות וקשר לפשע. הנאשמים הם בני זוג. הנאשמת עבדה כמנהלת סניף של בית קפה והמתלונן הוא אחראי משמרת במקום. הנאשמים קשרו קשר עם אדם נוסף, אשר זהותו אינה ידועה, לשדוד את כספי הפדיון של בית הקפה בסך של כ-31,000 ₪. הנאשמת ביקשה מהמתלונן להפקיד את כספי הפיקדון בבנק. הנאשמים והאדם הנוסף הגיעו ברכב למקום סמוך לבית הקפה, הנחו אותו לעקוב אחר המתלונן ולשדוד אותו, בעוד שהנאשמים ימתינו ברכב וימלטו אותו. האדם הנוסף עקב אחרי המתלונן שעשה דרכו לבנק, דחף אותו בגבו, משך את התיק והמשיך בריצה לעבר רכבם של הנאשמים. **בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל**. הנאשמים, שעברם הפלילי קל, נדונו לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ 4761/20 **עתאמנה נ' מדינת ישראל** (16.11.2020), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע יחד עם נאשם נוסף בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. הנאשמים תקפו מתלוננת באמצעות ריסוס גז פלפל לפנייה. הנאשם 1 ניסה ליטול ממנה את תיקה וגרם לנפילתה ובעודה שרועה על הקרקע, חטף ממנה בכוח את תיקה ושניהם נמלטו מהמקום. התיק הכיל כסף בסך של כ-6,000 ₪ ותכשיטים. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלוננת חבלות. **בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם 1, שעברו הפלילי קל, נדון לעונש של 26 חודשי מאסר בפועל. הנאשם 2 בעל עבר פלילי מכביד נדון בהסדר טיעון לעונש של 33 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (מחוזי חיפה) 31103-09-17 **מדינת ישראל נגד אלפאעור** (11.12.2019), הנאשם ביחד עם אחר קשרו קשר לשדוד את המתלוננת, לאחר שנודע להם שהיא מחזיקה בכסף מזומן. ביודעם היכן היא נמצאת הגיעו לשם עם קטנוע של הנאשם. הנאשם והאחר הבחינו במתלוננת עולה על מונית כשבידיה שני תיקים שבתוכם החזיקה בסכום של 10,000 ₪ במזומן, טלפון נייד ושעונים. השניים נסעו אחר המונית עד שעצרה ליד ביתה של המתלוננת. כאשר ירדה והחלה צועדת לעבר הבניין בו מצויה דירתה, התנפל עליה הנאשם וריסס אותה בגז מדמיע, תקף אותה והפיל אותה על הקרקע. חרף התנגדותה הצליח הנאשם ליטול מידיה את הרכוש וחזר לקטנוע, עליו רכב והמתין לו האחר, והשניים נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם ותקיפתו את המתלוננת, סבלה המתלוננת מחבלה ביד וסימני יובש בקרניות. **נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-50 חודשים**, עונשו הועמד על 24 חודשים, הופעל מאסר מותנה במצטבר, כך שבסך הכל הוטל עליו עונש של 30 חודשי מאסר.

ו. בע"פ 8357/17 **יהושע ביטון נ' מדינת ישראל** (5.3.2018), נדחה ערעורו של המערער שהורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות. הנאשם קשר עם אחר קשר לשדוד עובדת בעת הגעתה לבנק להפקדת פדיון מקום עבודתה. הם עקבו אחר המתלוננת ברכבם, וכאשר המתלוננת עצרה את רכבה, ירד האחר מהרכב, חסם בגופו את המתלוננת, דרש ממנה את התיק ובו הכסף והיכה בשפתה באמצעות חפץ שנחזה להיות אקדח. האחר נטל את התיק ובו הכסף ושב לרכב בו המתין הנאשם והשניים נמלטו מהמקום. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם נדון לעונש של 17 חודשי מאסר בפועל.

ז. בע"פ 4777/17 **פלוני נגד מדינת ישראל** (10.1.2018), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם ואחר תכננו ביצוע עבירות שוד. השניים הגיעו לרחוב שבו שכנה החנות של המתלונן, קשיש כבן 84, אשר עשה את דרכו לעבר סניף בנק סמוך במטרה להפקיד את הפדיון השבועי

של החנות. זמן קצר לאחר מכן, התקדמו השניים לכיוונו של המתלונן, והחלו לתקוף אותו בצוותא בכך שהכו אותו בגבו, הפילו אותו ארצה, ובעודו שרוע על הרצפה נטלו מכיסו סך של כ-2,000 ₪. השניים המשיכו להכותו בכל חלקי גופו, וחיפשו בכיסי מכנסיו כסף מזומן נוסף ואז נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשיהם, נגרמו למתלונן שטפי דם ושפשופים בכתפו ובברכו, והוא סבל מכאבים, רגישות והגבלה בתנועה. **בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 36 ל-60 חודשי מאסר.** הנאשם, צעיר הסובל ממחלת סכיזופרניה והתמכרות לסמים, נדון לעונש של 40 חודשי מאסר בפועל.

ח. בע"פ 7098/15 **אבנזון נ' מדינת ישראל** (15.2.2016), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות שוד ותקיפה. הנאשם הבחין במתלוננת, ילידת 1938 עת משכה כסף מחשבונה בסניף הבנק. המתלוננת הכניסה את הכסף לשקית ויצאה מהבנק. הנאשם עקב אחריה כאשר נסעה באוטובוס וכשהגיעה לדלת ביתה, משך הנאשם את השקית מידה ונמלט. כתוצאה מכך המתלוננת נפלה, התגלגלה במדרגות ונגרמו לה כאבים בידה ונפיחות וכאבים בקרסול. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר לצד ענישה נלווית.

ט. בע"פ 4012/13 **זיני נ' מדינת ישראל** (12.02.2014), הקל בית המשפט העליון בעונשו של המערער אשר יחד עם אחיו שדדו בצוותא חנות תכשיטים לאחר תכנון מוקדם, תוך הפעלת אלימות ואיומים כלפי הבעלים שנמצא באותה העת בחנות. הם גנבו תכשיטים בשווי של כ-20,000 ₪, כסף מזומן בסך 8,000 ש"ח ודברי ערך נוספים. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלונן פציעות בצוואר ובאף, וצריבה בעיניים כתוצאה משימוש בגז פלפל. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם נע בין 3-6 שנות מאסר בפועל**, אולם לנוכח היותו של המערער נעדר עבר פלילי, ובהתחשב בעמדת שירות המבחן ומאמציו לשיקום, מצא בית המשפט העליון לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם והשית על הנאשם שנתיים וחצי מאסר בפועל, חלף שלוש שנות מאסר.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40טלחוק) המשותפות לשלושת הנאשמים, יש לתת את הדעת לכך שהמעשים בוצעו תוך קשירת קשר לפשע, בחבורה, ולאחר תכנון מוקדם מדוקדק. בנוסף, נאשם 3 אחראי לקרות האירוע ולתוצאותיו בעוד שהנאשמים 1 ו-2 סייעו לו בכך. יש לתת את הדעת לכך שהמעשה בוצע תוך גניבת שתי לוחיות רישוי ואלימות שנלוותה למעשיו של נאשם 3, שהתבטאה בהיאבקות עם המתלונן, ריסוסו בגז הפלפל וחטיפת השקית שבתוכה כספי ההפקדה, וכן, לתוצאותיה, קרי, נפילתו של המתלונן על הכביש והחבלות שנגרמו לו. יש להתחשב בכך שהנזקים שנגרמו למתלונן אינם במדרג חומרה גבוה באופן יחסי, שכן למרבה המזל לא עולה מעובדות כתב האישום המתוקן שנגרמה לו נכות קבועה, ומעבר לחבלות בפניו ובכתפו, הקאות ואדמומיות בפניו לא נגרמו לו נזקים נוספים. עם זאת, יש להתחשב גם בנזק החמור שעלול היה להיגרם למתלונן כתוצאה מהאירוע, שעלול היה לעלות כדי פגיעה בחיים, ולכך שהיה מאושפז ונזקק לטיפול רפואי בעקבות האירוע.

העונש

14. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק), שקלתי את גילם של הנאשמים, מצבם הרפואי, מצבם הכלכלי ואת נטילת האחריות על מעשיהם שאגב כך, חסכו זמן שיפוטי משמעותי.

15. **על רקע כל האמור לעיל, בהתחשב במעשי הנאשמים, בנסיבותיהם, בעבירה בה הורשעו ובהסדר הטיעון,**

אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

- א. **נאשם 1-9 (תשעה) חודשים של מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות ב"המשקם ירושלים", ברח' האומן 1, ירושלים, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 15.5.22 (ס' 3.2 לחוות הדעת).**
- מועד ריצוי העונש יהיה בסיום עונשו במסגרת תיק 3403-08-19 (ביהמ"ש לתעבורה, מחוז מרכז). אדגיש, כי מתקופה זו לא ינוכו ימי מעצרו (2.7.20- 12.4.20).
- הנאשם 1 יועסק במשך חמישה ימים בשבוע.
- הנאשם 1 יתייצב, לצורך קליטה והצבה, ביום 28.6.22 בשעה 08:00, ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע.
- בהתאם לחוות הדעת מוזהר בזאת הנאשם 1, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה, על פי הנחיות החוק והממונה, וכל הפרת תנאי השירות עשויה להוביל לריצוי העונש במאסר ממש.
- ב. **נאשם 2 - 20 (עשרים) חודשים של מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - 5.4.20 - 10.8.20.**
- בהתאם להסכמת הצדדים יחל הנאשם 2 את ריצוי מאסרו ביום 2.10.22.
- הנאשם 2 יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 2.10.22 עד השעה 10:00, בימ"ר "ניצן", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.
- על הנאשם 2 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.
- ג. **נאשם 3 - 40 (ארבעים) חודשים של מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - 6.4.20 - 5.7.20.**
- הנאשם 3 יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 2.10.22 עד השעה 10:00, בימ"ר "ניצן", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.
- על הנאשם 3 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.
- ד. בנוסף, אני גוזר על כל אחד מהנאשמים 1-2, **מאסר על תנאי של 6 (שישה) חודשים, ועל הנאשם 3 מאסר על תנאי של 8 (שמונה) חודשים, החל ממועד שחרורם, או סיום ריצוי עבודות השירות, בהתאמה, למשך 3 שנים, היה ויעברו על סעיף 402 לחוק.**
- ה. **כמו-כן אני גוזר על כל אחד מהנאשמים קנס בסך של 6,000 ₪, כאשר סכום זה ישולם ב- 10**

תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מחודש לאחר שחרורם ממאסר, או סיום ריצוי עבודות השירות, בהתאמה, ובכל 1 לחודש שלאחר מכן, ולא יאוחר מאשר 10 לחודש. ככל שלא ישולם תשלום כלשהו במלואו ובמועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי, וככל שלא ישולם, יישא הנאשם אשר לא ישלם את הקנס בעונש של מאסר של 60 ימים.

ו. הנאשמים ישלמו **פיצוי** למתלונן וזאת, בהתחשב, בין היתר, בחבלות שנגרמו לו, בכך שהכסף המדובר טרם הושב לחזקתו וכן במצבם הכלכלי של הנאשמים.

הנאשם 3 ישלם פיצוי בסך של 50,000 ₪ והנאשמים 1-2 בסך של 15,000 ₪, כל אחד. את הסכומים האמורים יפקידו הנאשמים בקופת בית המשפט, אשר יעבירם למתלונן על פי הכתובת שנמסרה. הסכומים האמורים ישולמו החל מחודש ימים לאחר שחרורם ממאסר, או סיום ריצוי עבודות השירות, בהתאמה, בתשלומים חודשיים שווים ורצופים ע"ס 1,000 ₪ ובכל 1 לחודש שלאחר מכן, ולא יאוחר מאשר 10 לחודש.

ז. לצורך הבטחת התייצבות הנאשמים לריצוי עונשם כאמור לעיל, מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ, נגד כל אחד מהנאשמים, זאת עד לסיום ריצוי עונשם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, בהעדר הצדדים.